

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. december 2014
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Sultana Baig
Sagsnr.: 2014-0030-2368
Dok.: 1267717

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1307 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. juli 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Den sene besvarelse beklages.

Mette Frederiksen

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1307 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der gælder for offentliggørelse af politibetjentes identitet på hjemmesider, herunder oplyse følgende:

- Hvorvidt det er muligt at lukke hjemmesider der indeholder chikanerende materiale.

- Hvorvidt ministeren – såfremt det ikke er muligt at lukke hjemmesider med chikanerende materiale - vil overveje et forbud mod at offentliggøre identiteten på betjente.

- Hvorvidt det er muligt at ”gå efter” sider, der udstiller betjente i en videre kreds uden, at det indfanges af injurielovgivningen.”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, som har oplyst følgende:

”Offentliggørelse af personoplysninger – herunder billeder eller videooptagelser af genkendelige personer – på internettet er som udgangspunkt omfattet af persondatalovens regler, jf. lovens § 1, stk. 1.

Billeder mv. af politimedarbejdere vil efter Datatilsynets umiddelbare opfattelse som udgangspunkt skulle betragtes som almindelige ikke-følsomme oplysninger, og offentliggørelsen vil dermed skulle vurderes efter persondatalovens § 6, stk. 1.

Efter persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, må registrering, videregivelse og anden behandling af personoplysninger ske, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse.

Det bemærkes, at hensynet til informations- og ytringsfriheden vil skulle inddrages ved vurderingen efter en interesseafvejning af, om personoplysninger må offentliggøres på internettet, for at sikre, at persondatalovens regler ikke unødigt medfører indskrænkninger i disse frihedsrettigheder.

Ifølge persondatalovens § 2, stk. 2, finder persondataloven ikke anvendelse, hvis det vil være i strid med informations- og ytringsfriheden, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 10.

Det beror på en nærmere vurdering af de konkrete omstændigheder, om en offentliggørelse må antages at være omfattet heraf og dermed helt undtaget fra persondataloven.

Datatilsynet kan oplyse, at tilsynet tidligere har taget stilling til en række sager om offentliggørelse af billeder af fysiske personer på internettet, og at der eksisterer en forholdsvis fast praksis på dette område.

Det er Datatilsynets opfattelse, at offentliggørelse af videooptagelser af fysiske personer umiddelbart kan sidestilles med offentliggørelse af billeder af fysiske personer, hvorfor tilsynets praksis om offentliggørelse af billeder på internettet vil kunne inddrages med betydelig vægt ved fortolkningen af, om offentliggørelse af videooptagelser kan ske i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Ved vurderingen af, om offentliggørelse af billeder på internettet kan ske i overensstemmelse med persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, skelner Datatilsynet mellem *situationsbilleder* og *portrætbilleder*.

Situationsbilleder defineres i denne sammenhæng som billeder, hvor skildring af en aktivitet eller en situation er det egentlige formål med billedet. Det kunne f.eks. være billeder af gæster til en rockkoncert, legende børn i en skolegård eller besøgende i en zoologisk have.

Modsætningen hertil er *portrætbilleder*, hvor formålet er at afbilde en eller flere bestemte personer.

Ifølge Datatilsynets praksis kan situationsbilleder som udgangspunkt offentliggøres uden samtykke med hjemmel i interesseafvejningsreglen i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, hvorimod offentliggørelse af portrætbilleder som altovervejende udgangspunkt kræver samtykke fra den registrerede, jf. lovens § 6, stk. 1, nr. 1.

Efter Datatilsynets opfattelse skal offentliggørelse af situationsbilleder med hjemmel i § 6, stk. 1, nr. 7, baseres på en helhedsvurdering af formålet med offentliggørelsen, og offentliggørelse skal ske under skyldig hensyntagen til karakteren af billedet, herunder den sammenhæng, hvori billedet optræder, og under skyldig hensyntagen til formålet med offentliggørelsen. Det afgørende kriterium er, at den afbildede ikke med rimelighed må kunne føle sig udstillet, udnyttet eller krænket, f.eks. i markedsførings- eller andet kommercielt øjemed. Billederne skal således være harmløse.

Derudover vil en indsigelse mod et offentliggjort billede konkret kunne bevirke, at interesseafvejningen falder ud til fordel for den registreredes interesse.

Dog vil en helhedsvurdering efter § 6, stk. 1, nr. 7, efter Datatilsynets opfattelse normalt føre til, at situationsbilleder af ansatte på arbejde i en offentlig myndighed eller i en privat virksomhed ikke vil kunne offentliggøres uden samtykke.

Dette er begrundet i, at en sådan offentliggørelse vil kunne medføre ulemper for de registrerede, idet nogle mennesker vil kunne føle ubehag ved, at sådanne billeder, eventuelt sammen med oplysninger om navn mv. gøres offentligt tilgængeligt for alle, der har adgang til internettet, og at denne ulempe vejer tungere end interessen i offentliggørelsen.

Datatilsynet kan endvidere oplyse, at tilsynet i 2008 har afgivet en udtalelse til Københavns Politi vedrørende en sag om offentliggørelse af et billede af en medarbejder i SKAT sammen med oplysninger om den pågældende medarbejders navn og adresse mv.

For så vidt angik det offentliggjorte *portrætbillede* fandt Datatilsynet under henvisning til tilsynets (faste) praksis, at hensynet til den registrerede oversteg den dataansvarliges interesse i at kunne offentliggøre billedet.

For så vidt angik oplysninger om navn og adresse mv. på den ansatte hos SKAT fandt Datatilsynet, at hensynet til den ansatte ikke oversteg den dataansvarliges interesse i at kunne offentliggøre oplysningerne, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, og § 2, stk. 2.

Tilsynet lagde navnlig vægt på oplysningernes karakter samt den omstændighed, at oplysningerne var offentliggjort på en hjemmeside, der i udpræget grad indeholdt meningstilkendegivelser og subjektive vurderinger, hvilket måtte stå læsere af hjemmesiden klart.

Ved dom af 16. juni 2009 idømte Københavns Byret den dataansvarlige en bøde på 5.000 kr. for at have offentliggjort billedet på hjemmesiden, jf. persondatalovens § 70, stk. 1, nr. 1, jf. § 6, stk. 1, nr. 1.

For så vidt angår spørgsmålet om lukning af hjemmesider kan Datatilsynet oplyse, at tilsynet i medfør af persondatalovens § 59, stk. 1, kan påbyde en privat dataansvarlig at ophøre med en behandling, der finder sted i strid med loven, og at berigtige, slette eller blokere bestemte oplysninger, som er omfattet af en sådan behandling.

Tilsynet kan bl.a. påbyde en privat dataansvarlig at træffe bestemte tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod bl.a., at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven, jf. lovens § 59, stk. 3. Ifølge lovens § 59, stk. 4, kan Datatilsynet i særlige tilfælde tillige meddele databehandlere påbud eller forbud i overensstemmelse med lovens § 59, stk. 3.

Datatilsynet har således ikke i medfør af persondataloven en direkte hjemmel til at kræve en hjemmeside lukket, men blot en hjemmel til at meddele påbud om, at offentliggjorte film eller billeder af genkendelige personer fjernes.

Såfremt et sådant påbud ikke efterkommes, vil Datatilsynet som udgangspunkt under henvisning til persondatalovens § 70, stk. 1, nr. 6, indgive politianmeldelse mod den pågældende dataansvarlige.”

2. Som det fremgår af Datatilsynets udtalelse, er tilsynet i medfør af persondataloven tillagt en række reaktionsmuligheder i forhold til chikanerende materiale på internettet.

Justitsministeriet kan herudover oplyse, at retsplejelovens kapitel 40 indeholder regler om midlertidige afgørelser om forbud og påbud i en borgerlig sag. Retten kan efter retsplejelovens § 411, stk. 1, bestemme, at bl.a. private midlertidigt skal foretage, undlade eller tåle bestemte handlinger. Dette kan eksempelvis dreje sig om et påbud om at hindre adgang til en hjemmeside.

Betingelserne for at meddele et forbud eller påbud er efter retsplejelovens § 413, at den part, der anmoder om meddelelse af forbuddet eller påbuddet, godtgør eller sandsynliggør, 1) at parten har den ret, der søges beskyttet ved forbuddet eller påbuddet, 2) at modpartens adfærd nødvendiggør, at der meddeles forbud eller påbud, og 3) at partens mulighed for at opnå sin ret vil forspildes, hvis parten henvises til at afvente tvistens retlige afgørelse.

Adgangen til at meddele forbud og påbud er begrænset af et almindeligt proportionalitetsprincip og må vurderes i lyset af bl.a. relevante bestemmelser i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder f.eks. artikel 10 om ytringsfrihed.

3. Det kan herudover oplyses, at Rigspolitiet den 4. februar 2014 offentliggjorde en rapport om indsats vedrørende chikane, trusler og vold mod

ansatte i politi og anklagemyndighed. Rapporten, der er udarbejdet af en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Østjyllands Politi og Politiforbundet, indeholder en række konkrete forslag til initiativer og anbefalinger.

Rigspolitiet og Rigsadvokaten har i forlængelse af offentliggørelsen af rapporten iværksat et arbejde med at realisere rapportens anbefalinger. Dette har bl.a. ført til, at Rigsadvokaten har udstedt nye retningslinjer for håndteringen af sager om chikane, trusler og vold mod offentligt ansatte mv. Retningslinjerne fremgår af Rigsadvokatens Meddelelse 2-2014.

Det fremgår af afsnit 4.2 i rigsadvokatmeddelelsen, at reglerne om tilhold og opholdsforbud efter omstændighederne vil kunne finde anvendelse ved chikane eller fremsættelse af trusler mv. mod offentligt ansatte på internettet, idet et tilhold er et forbud mod bl.a. at opsøge en anden ved skriftlig henvendelse, herunder ved elektronisk kommunikation.

Det fremgår endvidere af rigsadvokatmeddelelsen, at udbredelse af krænkende udtalelser eller oplysninger om forurettede via internettet efter omstændighederne vil kunne udgøre en overtrædelse af f.eks. straffelovens § 264 d om uberettiget videregivelse af oplysninger vedrørende en andens private forhold mv. eller § 267 om ærekrænkelser.

Efter straffelovens § 264 d straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Efter straffelovens § 267 straffes den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgernes agtelse, med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

4. Det er for mig helt centralt i et demokratisk samfund som det danske, at der findes en effektiv beskyttelse mod alle former for chikane og trusler mod vores offentlig ansatte, herunder polititjenestemænd.

Jeg har derfor med tilfredshed noteret mig det arbejde, som er iværksat med henblik på at realisere anbefalingerne i Rigspolitiets rapport på området.